

అయిపోయారు. అందువలన నేను బాబా ముందు పెట్టాకాను అంటే బాబాకి ఇచ్చేసాను అని స్నేతి ఉంచు కోండి. విదేశీయుల ఉత్సాహం, ఉట్లసాల అల బావుంది. పిల్లలలో నిర్విష్టంగా అయ్యే ఉత్సాహం మరియు సేవలో బాబాని ప్రత్యక్షం చేసే ఉత్సాహాన్ని చూసి బాహీదాదా సంతోషిస్తున్నారు. అర్థమైందా? ఎవరైతే ప్రియస్నేషులు తీసుకువచ్చారో వారందరికి ప్రియస్నేషులు మరియు వెనువెంట వారనత్యానికి అధికారిగా అయ్యే అవినాశి వరదానం సదా బాబా వారు మరియు బాబా వారిగానే ఉంటారు అని ఇస్తున్నారు. మీరు దూరదేశం నుండి వచ్చారు. బాబా అయితే మీ కంటే దూరం నుండి వచ్చారు. కానీ పిల్లలైన మీకు దూరదేశం కూడా సమీపంగా అయిపోయింది. అందువలన దూరం అనిపించబంలేదు. ఖర్చు లేని ఆత్మికరాకెట్ చాలా వేగవంతమైనది. వారైతే ఒక రాకెట్ కొరకు ఎంత ఖర్చు చేస్తారు! మీరు ఏమి ఖర్చు చేసారు మరియు ఎంత సమయంలో చేరుకుంటున్నారు! మీ అందరి ఇల్లు స్వీటహామ్. అధికారి పిల్లలు కనుక సెకనులో వెళ్లిపోతారు. మంచిది.

సదా అనాది మరియు అది రచన యొక్క ఆత్మిక నష్టాలో ఉండేవారికి, సదా ప్రతి ఘడియ ఉత్సవం సమానంగా జఱపుకునేవారికి, సదా స్నేతి మరియు సేవ యొక్క ఉత్సాహాలో ఉండేవారికి, సదా మాయ యొక్క ప్రతి పరిస్థితిని ఆటగా భావించి సాక్షిగా చూసేవారికి, సదా బాబాతో పాటు ఉంటూ ప్రతి అడుగులో తోడుగా నడిచేవారికి, ఈవిధమైన సర్వశైష్ట బ్రాహ్మణాత్మలకు అలోకిక జన్మ యొక్క శుభాకాంక్షలతో పాటు ప్రియస్నేషులు మరియు నమస్తే.

తనుపు మరియు మనస్సు యొక్క అలసణను తాలగించే సాధనం - తక్కిరాజి న్నతి.....20-2-88

తన యొక్క సత్యమైన ఆజ్ఞాకారి పిల్లలకు సేవలో సదా తాజగా ఉండే యుక్కలు చెప్పు అవ్యక్త బాహీదాదా అన్నారు : -

ఈరోజు వరదేశీ బాబా తన యొక్క ఆది, అనాది దేవవాసులు మరియు సేవార్థం ఇష్టుడు విదేశాలలో ఉన్న పిల్లలను కలుసుకునేటందుకు వచ్చారు. బాహీదాదాకి తెలుసు, నా యొక్క ఈ ప్రియ, గారాభ పిల్లలు అనాదిదేశం అనగా పరంధామ నివాసులు మరియు సృష్టి అదిలో ఈ భారతభూమిలోనే సత్యయుగి స్వదేశంలో మీ రాజ్యం ఉండేది దానినే ఇష్టుడు భారతదేశం అని అంటున్నారు. కనుక అదిలో మీరు ఈ భారతదేవవాసులే. ఈ భారతభూమిలోనే బ్రహ్మబాటో పాటు కలిసి రాజ్యం చేసారు. మీ రాజ్యంలో అనేక జన్మలు సుఖ, శాంతి, సంవన్నమైన జీవితాన్ని గడిపారు. అదిలో ఈ దేవవాసులే కనుకనే భారతభూమిపై మనస్సులో స్నేహం ఉంది. భారతదేశం ఇష్టుడు అంతిమంలో ఎంత బీదదేశంగా, మట్టిగా అయిపోయింది అయినా కానీ మీ దేశం మీదే! ఆత్మలైన మీ అందరి యొక్క స్వదేశం లేదా శరీరధారిగా దేవతాజీవితంలో ఉన్నప్పటి మీ దేశం ఏది? భారతదేశమే కదా! ఎన్ని జన్మలు భారతదేశంలో ఉన్నారో జ్ఞాపకం ఉందా? 21 జన్మల వారనత్యాన్ని అందరు బాబా నుండి పొందారు అందువలన 21 జన్మలైతే గ్యారంటీగా తీసుకుంటారు ఆ తర్వాత కూడా ప్రతి ఆత్మ కొన్ని జన్మలు భారతదేశంలోనే తీసుకురచింది.

ఎందుకంటే బ్రహ్మజ్యోతిశాఖాకి సమీప ఆత్మలు, సమాన ఆత్మలు ఎవరైతే ఉన్నారో, వారు బ్రహ్మజ్యోతిశాఖాతో పాటు స్వయమే పూజ్యలు మరియు స్వయమే పూజలులయ్యే షాత్రువు కూడా కలిసి అభినయస్తారు. ద్వాపరయుగంలో ఆది భక్తులుగా కూడా బ్రాహ్మణాత్మలైన మీరే అవుతారు. ఆది స్వర్గంలో మీరు ఈ దేశవాసులే మరియు అనేకసార్లు భారతదేశవాసులు అయ్యారు. అందువలనే బ్రాహ్మణుల అలోకిక ప్రవంచం అయిన మధువనంలో చాలా ప్రేమ ఉంటుంది. ఈ మధువనం బ్రాహ్మణుల చిన్న ప్రవంచం. ఈ ప్రవంచం చాలా ఇష్టంగా అనిపిస్తుంది కదా! ఇక్కడి నుండి వెళ్లాలని అనిపించదు కదా! మధువనివాసీగా అయిపోండి అని ఇష్టుడే ఆజ్ఞాపిస్తే సంతోషం అయిపోతారు కదా! లేదా సేవ ఎవరు చేస్తారు? అనే సంకల్పం వస్తుందా? సేవ కోసం అయితే వెళ్లవలసిందే. ఇక్కడే ఉండిపోండి అని బాహ్యదాచా చెప్పినా సేవ స్వతి వస్తుందా? సేవ చేయించేవారు ఎవరు? బాబా ఆజ్ఞ, శ్రీమతం ఎలా లభిస్తుందో దానిని ఆ రూపంగానే పాటించాలి అటువంటి వారినే సత్యమైన ఆజ్ఞాకారి బిడ్డ అని అంటారు. మధువనంలో ఉంచాలో లేదా సేవ కోసం పంపించాలో బాహ్యదాచాకి తెలును. బ్రాహ్మణ పిల్లలు ప్రతి విషయంలో ఎవరెడీగా ఉండాలి. ఇష్టుడిష్టుడే ఏ ఆజ్ఞ లభించినా కానీ ఎవరెడీగా ఉండాలి. సంకల్ప మాత్రంగా కూడా మన్మతం కలవకూడదు. వీరినే శ్రీమతంపై నడిచే క్రేష్ణత్వ అని అంటారు.

సేవ యొక్క బాధ్యత బాహ్యదాది అని మీకు తెలును కదా? లేక మీదా? ఈ బాధ్యత నుండి కూడా మీరు తేలికగా ఉన్నారు కదా లేదా కొద్దికొద్దిగా బరువు ఉందా? ఇంత పెద్ద ప్రోగ్రామ్ చేయాలి, ఇది చేయాలి, అది చేయాల అని బరువుగా అనుభవం చేసుకోవటం లేదు కదా! చేయించేవారు చేయిస్తున్నారు. చేయించే బాబా ఒక్కరే, ఎవరొకరి బుద్ధికి ప్రేరణ ఇచ్చి విశ్వసేవాకార్యం చేయిస్తున్నారు మరియు చేయిస్తూ ఉంటారు. కానీ ఎవరు చేస్తే వారు పొందుతారు అందువలనే పిల్లలను నిమిత్తంగా చేస్తారు. పొందేవారు పిల్లలు, బాబా అయితే పొందరు. ప్రాలభం పొందటం లేదా సేవాఫలాన్ని అనుభవం చేసుకోవటం ఆత్మల పని. అందువలనే పిల్లలను నిమిత్తం చేస్తారు. సాకారరూపంలో కూడా సేవ చేయించటం చూసారు మరియు ఇష్టుడు అవ్యక్తరూపంలో కూడా చేయించే శివబాబా అవ్యక్త బ్రహ్మ ద్వారా ఎలా సేవ చేయిస్తున్నారో ఇది కూడా చూస్తున్నారు. అవ్యక్తరూపం యొక్క సేవావేగం చాలా తీవ్రమైనది. చేయించేవారు చేయిస్తున్నారు మరియు మీరు తోలిబోమ్మల వలె నాట్యమాడుతున్నారు. సేవ కూడా ఒక ఆట. చేయించేవారు చేయిస్తున్నారు మరియు మీరు నిమిత్తంగా అయియ్య ఒక అడుగుకి కోటానుకోట్ల ప్రాలభాన్ని తయారుచేసుకుంటున్నారు. మరయితే బాధ్యత ఎవరిపై ఉంది? చేయించేవారిపైనా లేక చేసేవారిపైనా? ఇది కూడా భారం కాడు అని బాబాకి తెలుసు కానీ మీరు భారం అంటున్నారు కనుక బాబా కూడా భారం అనే మాట అంటున్నారు. బాబా కొరకు అయితే అన్ని జరిగే ఉన్నాయి. కేవలం గీత గీన్నున్నారు అంతే, గీత గీయటం కష్టమనిపిస్తుందా? ఇలా బాహ్యదాచా సేవ చేయిస్తున్నారు. సేవ కూడా కేవలం గీత గీసినంత సహజం, రిపీట్ చేస్తున్నారు, నిమిత్తంగా అయియ్య ఆట అడుతున్నారు.

ఎలా అయితే మాయా విషయాలు ఆటయో అలాగే సేవ కూడా ప్రతమ కాదు; ఒక ఆట. ఇలా అనుకోవటం ద్వారా సేవలో సదా తాజాదనాన్ని అనుభవం చేసుకుంటారు. ఎవరైనా ఏ ఆట అయినా ఎందుకు ఆడతారు? అలసిపోవటానికి కొచ్చ, తెప్పుచ్చ, తుప్పుచ్చానికి తుప్పుతాయు. ఎలప్పు పెద్ద

కార్యమైనా కానీ అది ఆట కనుక ఆట ఆడటం ద్వారా తాజా అయిపోతారు. ఎంత అలనటను తీసుకువచ్చే ఆట అయినా కానీ అలనట అనిపించదు ఎందుకంటే మనస్సు యొక్క ఆసక్తితో ఆట ఆడతారు. ఆ ఆటలో ఎంత కళ్ళపడవలని వచ్చినా కానీ అది కూడా ఉల్లాసంగా అనిపిస్తుంది ఎందుకంటే ఇష్టంతో ఆడుతున్నారు. అదే లాకిక కార్యం ఏదైనా కానీ భారంగా అనిపిస్తుంది ఎందుకంటే భాద్యత అని భావించి చేస్తారు, సంతోషంగా చేయరు, శరీరనిర్వహణార్థం ఇది చేయాలి తప్పదు కదా అని చేస్తారు. భాద్యత అని అనుకుని చేస్తారు కనుక శ్రమగా అనిపిస్తుంది. శారీరకంగా లేదా బుద్ధితో శ్రమ చేసే పని ఏదైనా కానీ భాద్యత అని భావించి చేయటం ద్వారా అలనటను అనుభవం చేసుకుంటారు. ఎందుకంటే మనస్సు యొక్క సంతోషంతో చేయరు, చేయాలి తప్పదు అనుకుంటారు. కానీ ఈ సేవాకార్యం అయితే స్వయంగా చేస్తున్నారు కనుక తేడా ఉంటుంది కదా! మనస్సు యొక్క ఉత్సాహంతో, సంతోషంతో చేసే పనిలో అలనట ఉండదు మరియు భారంగా అనిపించదు. అక్కడక్కడ పిల్లలమై సేవార్థం చాలా పనుల భారం పడుతుంది. అందువలన అప్పుడప్పుడు అలనటను అనుభవం చేసుకుంటున్నారు. అయినా కానీ కొంతమంది పిల్లలు అలనిపోనివారిగా అయ్య సేవ చేయాలనే ఉత్సాహ ఉల్లాసాలల్లోనే ఉంటున్నారు అని బాహ్యదాదాకి తెలుసు. కానీ అలా ఎక్కువ సమయం చేస్తే దాని యొక్క ప్రభావం కూడా పడుతుంది. అయినా కానీ డైర్యూం పెట్టుకుని ముందుకి వెళ్ళటం చూసి బాహ్యదాదా హర్షిస్తున్నారు. కానీ బుద్ధిని నదా తేలికగా ఉంచుకోండి.

బాహ్యదాదా పిల్లల యొక్క ప్లాస్ట్ మరియు ప్రోగ్రామ్స్ వతనంలో కూర్చుని చూస్తుంటారు. ప్రతి బీడ్డ యొక్క ప్రతి సమయం స్వత్తి మరియు సేవ యొక్క రికార్డ్ బాహ్యదాదా దగ్గర ఉంటుంది. మీ ప్రపంచంలో రికార్డ్లు పెట్టుకోవడానికి అనేక సాధనాలు ఉంటాయి; బాబా దగ్గరైతే విజ్ఞాన సాధనాల కంటే పరిశుద్ధమైన సాధనాలు ఉంటాయి అవి స్వతహాగానే పని చేస్తూ ఉంటాయి. విజ్ఞానసాధనాలన్నీ కరింట్ (లైట్) ఆధారంగానే పనిచేస్తాయి. సూక్ష్మవతనం అంటేనే లైట్. సౌకారయతనంలో కరింట్తో పనిచేసే సాధనలన్నీ ప్రకృతి సాధనాలు. కానీ అవ్యక్త వతనం యొక్క సాధనాలు ప్రకృతి సాధనాలు కాదు. ప్రకృతి అయితే రూపాన్ని మారుస్తుంటుంది. సతో, రజీ, తమోలోకి మారుతూ ఉంటుంది. ఈ సమయంలో అయితే తమోగుణి ప్రకృతి అందువలన ఈ సాధనాలు ఈరోషు పనిచేస్తాయి, రేపు పనిచేయవు. కానీ అవ్యక్తవతనం యొక్క సాధనాలు ప్రకృతికి అతీతమైనవి అందువలన అవి పరివర్తన అప్పవు. ఎప్పుడు కావాలంటే, ఎలా కావాలంటే అలా ఈ సూక్ష్మసాధనాలు సదా తమ పనిని చేస్తూ ఉంటాయి. అందువలన అందరి రికార్డ్ చూడటం బాహ్యదాదాకి కష్టమేమీ కాదు. మీక్కెతే సాధనాలను సంభాషించడమే కష్టమైపోతుంది కదా! బాహ్యదాదా స్వత్తి మరియు సేవ రెండింటి రికార్డ్ చూస్తారు ఎందుకంటే రెండింటి సమానత ఎగ్గ్రస్తా అశీర్వాదాలను ఇప్పిస్తుంది.

సేవ కోసం ఎలా అయితే సమయం తీస్తున్నారో; దీనిలో అయితే అప్పుడప్పుడు నియమం కంటే ఎక్కువ సమయాన్ని ఉపయోగిస్తున్నారు. సమయాన్ని సేవ కోసం ఉపయోగించటం మంచి విషయమే మరియు సేవ ద్వారా శక్తి కూడా లభిస్తుంది. సేవలో విజయా అయిన కారణంగా చిన్న చిన్న విషయాల నుండి కూడా రక్కించబడతారు. పిల్లల సేవ గురించి బాహ్యదాదాకి సంతోషంగా ఉండి మరియు పిల్లల డైర్యూనికి బాహ్యదాదా బలిషార్పితుండున్నాయి తూస్తాయి. కానీపో సేవ

అయితే స్వుతిలో, ఉన్నతిలో విఫ్పుం వేయడానికి నిమిత్తమవుతుందో అటువంటి సేవ సమయాన్ని తగ్గించ వలసి ఉంటుంది. అంటే రాత్రి 12 లేదా 1 గంట వరకు మెలకువగా ఉండి సేవ చేస్తే అమృతవేళ తాజాగా ఉండలేదు. యోగంలో కూర్చున్నా కానీ నియమప్రమణంగా కూర్చుంటారు. ఇలా అమృతవేళ శక్తిశాలిగా లేకపోతే రోజింతచి స్వుతి మరియు సేవలో తేడా వచ్చేస్తుంది. సేవాష్టాన్స్ తయారు చేయబడి లేదా సేవను ప్రత్యక్షులోకి తీసుకురావటంలో సమయం పట్టవచ్చు కానీ రాత్రి సమయాన్ని తగ్గించి 12 గంటలకి బదులు 11 గంటలకే నిద్రపోండి. ఆ ఒక్క గంట పనిచేయడానికి బదులు శరీరానికి విశ్రాంతినిస్తే అమృతవేళ బాపుంటుంది. బుద్ధి కూడా తాజాగా ఉంటుంది. లేకపోతే సేవ అయితే చేస్తున్నాం కానీ స్వుతి చార్ట్ ఎంత ఉండాలో అంత ఉండబడి లేదు అని మనస్సు తింటూ ఉంటుంది. ఇది ఇలా అవ్వాలి కానీ అవ్వటం లేదు అని ఇలా ఏ సంకల్పం అయినా మనస్సులో మాటిమాటికి వస్తుందంటే ఆ సంకల్పం కారణంగా బుద్ధి కూడా తాజాగా ఉండదు; బుద్ధి తాజాగా ఉంటే తాజా బుద్ధి ద్వారా రెండు, మూడు గంటల్లో హూర్చుయ్యే పనిని ఒక గంటలో చేసేయగలరు. అలసిపోయిన బుద్ధితో పని చేస్తే సమయం ఎక్కువ పడుతుంది. బుద్ధి ఎంత తాజాగా ఉంటుందో అంటే శరీరం యొక్క లెక్కప్రకారంగా కూడా తాజాగా మరియు ఆత్మిక ఉన్నతి రూపంలో కూడా తాజాగా ఇలా డబల్ తాజాదనం ఉంటే గంటలో చేసే పనిని అరగంటలో చేసేస్తారు. అందువలన సదా మీ దినచర్యలో బుద్ధిని తాజాగా ఉంచుకునే ధ్యానపెట్టుకోండి. అలాగని ఎక్కువగా నిద్రపోయే అలవాటు కూడా ఉండకూడదు. శరీరం యొక్క లెక్కప్రకారం ఎంత సమయం విశ్రాంతి అవసరమో ఆ లెక్కప్రకారం విశ్రాంతి తీసుకునే ధ్యానపెట్టుకోండి.

అప్పుడప్పుడు కొన్నిసార్లు సేవా అవకాశాలు ఉంటాయి. ఒక నెల లేదా రెండు నెలల్లో ఒకటి రెండుసార్లు నిదించడానికి ఆలశ్శం అవ్వటం అనేది వేరేవిషయం; కానీ అదేపనిగా శరీరం అలసిపోతే స్వుతిలో తేడా వచ్చేస్తుంది. ఎల్క్యూలే సేవకోసం కార్యక్రమాలు తయారు చేసుకుంటారో; దీని కోసం నాలుగు గంటల సమయం తీయాలంటే తీస్తున్నారో అదేవిధంగా స్వుతి కోసం కూడా సమయాన్ని నిర్ణయించుకోవలసిందే. ఇది కూడా అవసరం అని భావించి ఈ విధి ద్వారా మీ కార్యక్రమాన్ని తయారు చేసుకోండి. శరీరానికి విశ్రాంతిని ఇవ్వాలే కానీ సోమరిగా కాకూడదు - ఈవిధంగా నడవండి. ఎందుకంటే రోజురోజుకీ సేవలో మరింత తీవ్రవేగంతో వెళ్ళ సమయం వస్తూ ఉంది. ఈ సంవత్సరంలో సేవ అంతా హూర్చి అయిపోతుంది ఆ తర్వాత విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు, సరికోవచ్చు, స్వుతిని పెంచుకోవచ్చు అని మీరు అనుకుంటారు కానీ రోజురోజుకి సేవాకార్యం క్రిత్తక్రిత్తగా మరియు పెద్దపెద్దగా జరగనున్నదే. అందువలన సదా సమానత పెట్టుకోండి. అమృతవేళ తాజా అయి, అదేపనిని రోజింతా సమయానుసారం చేస్తే బాబా యొక్క ఆశీర్వాదాలు కూడా మరిన్ని లభిస్తాయి మరియు బుద్ధి కూడా తాజాగా ఉన్న కారణంగా చాలా త్వరగా మరియు సఫలతాపూర్వకంగా కార్యం చేయగలరు. అర్థమైందా?

బాప్పదాదా చూస్తున్నారు - పిల్లలలో ఉల్లాసం చాలా ఉంది, అందువలన శరీరం గురించి కూడా ఆలోచించబడి లేదు, ఉత్సాహ ఉల్లాసాలతో ముందుకి వెళ్ళున్నారు. ముందుకి వెళ్ళటం బాప్పదాదా కూడా మంచిగా అనిపిస్తుంది అయినా కానీ సమానత తప్పక కావాలి. చేస్తూ ఉంటున్నారు, నడుస్తూ ఉంటున్నారు కానీ అప్పుడప్పుడు పని ప్రయోగాల్లో ఆపస్సిభార్బు ఆరజంగా ఉండి

అలసిపోతుంది దాని కారణంగా ఎంత చేయాలనుకుంటున్నారో అంత చేయలేకపోతున్నారు. మరియు పని ఎక్కువ అయిన కారణంగా ఎవరి ద్వారానైనా కొద్దిగా అలజడి జరిగితే అలసట కారణంగా చిటపటలు వచ్చేస్తున్నాయి, దీని వలన సంతోషం తగ్గిపోతుంది. సేవ ద్వారా శక్తి లభిస్తుంది, సంతోషం వస్తుంది అని లోపల బాగానే ఉంటు న్నారు అయినా కానీ శరీరం పాతడి కదా అందువలన అతిలోకి వెళ్ళకండి. సమానత ఉంచుకోండి. స్ఫూర్తి చార్ట్లో అలసట యొక్క ప్రభావం ఉండకూడదు. సేవలో ఎంత బింబిగా ఉన్నా కానీ అలసటను తొలగించే విశేష సాధనం - ప్రతి గంటకి లేదా రెండు గంటలకి ఒకసారి అయినా ఒక నిమిషం అయినా శక్తిశాలి స్ఫూర్తి కొరకు సమయం తీయండి. శరీరంలో బలహీనత వస్తే శక్తినిచ్చేటందుకు రెండు గంటలకొకసారి బలానిచ్చే మందు వేసుకోమని వైపులు ఇస్తారు కదా! అప్పుడు సమయం తీసి మందు వేసుకోవలసి ఉంటుంది కదా! అదేవిధంగా మధ్యమధ్యలో ఒక నిమిషం అయినా శక్తిశాలి స్ఫూర్తి కోసం తీస్తే దానిలో ఎ, బి, సి... విటమిన్స్ అన్ని వచ్చేస్తాయి. శక్తిశాలి స్ఫూర్తి సదా ఎందుకు ఉండటం లేదో చెప్పాను కదా! మీరు బాబా వారు మరియు బాబా మీవారు, సర్వసంబంధాలు బాబాతో ఉన్నాయి, మనస్వార్వక స్వేహం ఉంది, జ్ఞానసాగరులు, ప్రాణి యొక్క అనుభవీలు అయినా కానీ శక్తిశాలి స్ఫూర్తి సదా ఎందుకు ఉండటం లేదు, దానికి కారణం ఏమిటి? స్ఫూర్తి యొక్క లింక్ ఉండటంలేదు, తెగిపోతుంది. అందువలన తిరిగి జోడించటంలో సమయం పడుతుంది, శ్రమ అనిపిస్తుంది. మరియు శక్తిశాలికి బదులు బలహీనం అయిపోతున్నారు. బాబాని మర్చిపోవటంలేదు, స్ఫూర్తి ఉంటుంది కానీ సదా శక్తిశాలిస్ఫూర్తి స్వతహోగా ఉండాలంటే లింక్ తెగిపోకూడదు. ప్రతి సమయము బుద్ధిలో స్ఫూర్తి అనే లింక్ జోడించబడి ఉండాలి. ఇదే విధి. దీనిని కూడా అవసరంగా భావించండి. ఈ ప్లాన్ హర్టి చేసే తీరాలి అని ఇతర పనులు అవసరంగా భావిస్తున్నారు అందువలన సమయం తీస్తున్నారు, శక్తిని ఉపయోగిస్తున్నారు అదేవిధంగా ఇది కూడా అవసరం. మొదట ఈ పనిని హర్టి చేసేసి ఆ తర్వాత స్ఫూర్తి చేస్తాం అని దీనిని వెనుక పెట్టుకండి. మీ కార్బూక్టమంలో దీని కోసం సమయం తీయటాన్ని కలుపుకోండి. సేవా ప్లాన్ కోసం రెండు గంటల సమయాన్ని తీసి మీటింగ్ చేస్తున్నారు లేదా ప్రత్యక్షంలోకి తీసుకుపస్తున్నారు. ఆ రెండు గంటలతో పాటు మధ్యమధ్యలో ఇది కూడా చేయాలి. అప్పుడు దీనిని కలవండి. అప్పుడు ఒక గంట కోసం ప్లాన్ చేసుకున్నది అరగంటలో పూర్తయిపోతుంది, చేసి చూడండి. తాజాదనంతో మీకు మీరే లేవటం అనేది వేరే విషయం, కానీ పని కోసం మేల్చునవలసి వస్తే దాని ప్రభావం శరీరంపై పడుతుంది. అందువలన సమానతపై సదా ధ్వాన పెట్టుకోండి.

పిల్లలు ఇంత బింబిగా ఉండటం చూసి బాప్పుదాదా అనుకుంటున్నారు - వీరు తలకి మర్చనా చేయాలి అని. కానీ స్ఫూర్తి కొరకు ఈవిధంగా సమయం తీస్తే వతనంలో బాప్పుదాదా మర్చన చేస్తారు. మర్చన అంటే లాకికమైనది కాదు, అలౌకికమైనది. దీని ద్వారా ఒక్కసారిగా తాజాగా అయిపోతారు. ఒక్క సెకను యొక్క శక్తిశాలి స్ఫూర్తి తనువు మరియు మనస్సు రెండింటినీ తాజా చేసేస్తుంది. బాప్పుదాదా యొక్క వతనానికి వచ్చేయండి, అప్పుడు ఏ సంకల్పం చేస్తే అది పూర్తయిపోతుంది. శరీరం యొక్క అలసట అయినా, బుద్ధి యొక్క అలసట అయినా లేదా స్థితి యొక్క అలసట అయినా కానీ బాబా వచ్చిందే మీ అలసటను తీర్చేటందుకు. ఈరోజు డబల్ విధేశీయులతో వ్యక్తిగత ఆత్మిక సంభాషణ చేస్తున్నాము. చౌలా మరిచార్మ సేవ చేకొర్చార్మ మరిచు

చేస్తానే ఉండాలి. సేవ పెరగటం అనేది ద్రామాలో నిర్ణయం అయిపోయింది. ఇప్పుడు చాలా సేవ అయిపోయింది అని మీరు ఎంతగా అనుకున్నా కానీ ద్రామా యొక్క నిర్ణయం అనుసరించి ఇంకా సేవాషాస్త్రమ్ తయారుచేయవలసిందే, నిమిత్తంగా అయ్య మీరందరు చేయవలసిందే. ఈ నిర్ణయాన్ని ఎవరూ మార్చలేరు. ఒక సంవత్సరం సేవ తర్వాత వికాంతి ఇవ్వాలని బాధా అనుకున్నా కానీ ఇప్పలేరు. సేవ నుండి ముక్కులై తీరికగా కూర్చోగలరా? స్వతి అనేది బ్రాహ్మణ జీవితానికి భోజనం అదేవిధంగా సేవ కూడా భోజనమే. భోజనం చేయకుండా ఎవరైనా ఉండగలరా? కానీ సమానత తప్పనిసరి. బుద్ధిపై భారం పడేటంత ఎక్కువగా సేవ చేయకండి, సోమరిగా ఉండేలా కూడా అవుకండి. భారం ఉండకూడదు మరియు సోమరితనం ఉండకూడదు; దినినే సమానత అని అంటారు. డబల్ విదేశీయులలో సేవ యొక్క ఉల్లాసం బాగా ఉంది. అందువలన బాగా వృద్ధి చేస్తున్నారు. 14 సంాలలో విదేశీ సేవలో చాలా బాగా వృద్ధి చేశారు. లౌకికం మరియు అలోకికం డబల్ కార్యం చేస్తా ముందుకి వెళ్లున్నారు. డబల్ కార్యంలో సమయం ఉపయోగిస్తున్నారు మరియు బుద్ధి యొక్క శరీరం యొక్క శక్తిని కూడా ఉపయోగిస్తున్నారు. ఇది కూడా బుద్ధి యొక్క అద్భుతం. లౌకిక కార్యం చేస్తా సేవలో ముందుకి వెళ్లటం అనేది సాహసవంతమైన కార్యం. ఇటువంటి దైర్యం గల వారికి ప్రతి సమయం బావ్దాదా సహయోగిగా ఉంటారు. ఎంత దైర్యమో అంత కోటానుకోట్లు రెట్లు బాబా సహయుక్తారిగా ఉంటారు. రెండు ప్రాతిలు అభినయిస్తూ ఉన్నతిని పొందుతున్నారు. ఇది చూసి పిల్లల గురించి బావ్దాదా సదా హర్షిస్తున్నారు. మాయ నుండి అయితే ముక్కలే కదా! యోగయుక్తులు అయితే స్వతపోగానే మాయ నుండి ముక్కులుగా ఉంటారు. యోగయుక్తంగా లేకపోతే మాయ నుండి కూడా ముక్కులు కాలేరు. బ్రాహ్మణాత్ములు మాయికి కూడా ప్రియంగా అనిపిస్తారు. బలశాలులు ఎవరైతే ఉంటారో అటువంటి బలశాలితో పోరాడటంలోనే మజా వస్తుంది. మాయ కూడా శక్తిశాలి. మీరు సర్వశక్తివంతులు కనుక మీతో ఆడడం మాయకి ఇష్టం. మాయ అప్పుడప్పుడు కొత్త కొత్త రూపాలతో వస్తుంది అని మాయ గురించి ఇప్పుడు మీకు తెలిసిపోయింది కదా! జ్ఞాన సాగరులు అంటే బాబా గురించి తెలుసుకోవాలి, రచన గురించి తెలుసుకోవాలి మరియు మాయ గురించి కూడా తెలుసుకోవాలి. రచయిత మరియు రచన గురించి తెలుసుకున్నారు కానీ మాయ గురించి తెలుసుకోలేదంటే జ్ఞాన సాగరులు అయినట్లు కాదు.

ఎప్పుడూ కూడా ఏ విషయంలోనైనా అప్పుడప్పుడు తనువు బలహీనంగా ఉండి, వని భారం ఎక్కువగా ఉన్నా కానీ మనస్సుతో మాత్రం ఎప్పుడూ అలసిపోకూడదు. మనస్సు యొక్క సంతోషంతో తనువు యొక్క అలసట సమాప్తి అయిపోతుంది. మనస్సు యొక్క అలసట తనువు యొక్క అలసటను పెంచుతుంది. కనుక మనస్సు ఎప్పుడూ అలసిపోకూడదు. ఒకవేళ అలసిపోతే సెకనులో బావ్దాదా యొక్క వత్సానికి వచ్చేయండి. ఒకవేళ మనస్సుకి అలసిపోయే అలవాటు అయిపోతే బ్రాహ్మణ జీవితం యొక్క ఉత్సాహ ఉల్లాసాలు ఏవైతే అనుభవం అవ్యాలో అవి అనుభవం అయ్యవు. నడుస్తారు కానీ నడిపించేవారు నడిపిస్తున్నారు అని అనుభవం అయ్యదు. కష్టంగా నడుస్తున్నట్లు అనుభవం అవుతుంది, కష్టం అనిపిస్తే అలసట కూడా అనుభవం అవుతుంది. అందువలన సదా చేయించేవారు చేయిస్తున్నారు, నడిపించేవారు నడిపిస్తున్నారు అని భావించండి.

సమయం మరియు శక్తి రెండింటిని అనుమతిరచి సేచి చేస్తూ పెళ్ళాప్పించి సుప్రాదు

మిగిలిపోదు, ఈరోజు కాకపోతే రేపు అయినా ఆవ్యవలసిందే. సత్యమైన మనస్సుతో, మనస్సార్వక్ స్నేహంతో ఎంత సేవ చేయగలరో అంత చేస్తే; మీరు ఇంతే ఎందుకు చేశారు, అంత ఎందుకు చేయలేదు అని బాహ్యదాచా ఎప్పుడూ నిందించరు. శభావీ! అని అంటారు. సమయం అనుసరించి, శక్తినునుసరించి సత్యమైన మనస్సుతో సేవ చేస్తే సత్యమైన మనస్సుకి యజమాని రాజీ అయిపోతారు. అప్పుడు ఏదైనా మీ కార్యం మిగిలిపోతే బాబా ఎలాగోలా పూర్తి చేయస్తారు. ఏ సేవ ఏ సమయంలో అవ్యాలో అది అయ్యి తీరుతుంది, మిగిలిపోదు. ఎవరో ఒక ఆత్మకి ప్రేరణ ఇచ్చి అయినా బాహ్యదాచా తన పిల్లలకు సహాయాగిగా చేస్తారు. యోగి పిల్లలకు సమయానుసారం సర్వ సహాయాగాలు లభించవలసిందే. కానీ సహాయాగం ఎవరికి లభిస్తుంది? సత్యమైన మనస్సు గల సత్యమైన సేవాధారులకి లభిస్తుంది. అందరూ సత్యమైన సేవాధారి పిల్లలేనా? మాపై యజమాని రాజీ అని అనుభవం చేసుకుంటున్నారు కదా? మంచిది.

స్మృతి మరియు సేవ యొక్క సమానత ద్వారా బాబా యొక్క ఆశీర్వాదాలకు అధికారి అయిన వారికి, సదా బాబా సమానంగా డబల్ ట్రైట్‌గా ఉండేవారికి, సదా నిరంతరం శక్తిశాలి స్మృతి యొక్క లింక్ జోడించేవారికి, సదా శరీరం మరియు ఆత్మను తాజా చేసుకునేవారికి, ప్రతి కర్మ విధిపూర్వకంగా చేసేవారికి, సదా క్రేష్ట సిద్ధిని ప్రాప్తింప చేసుకునేవారికి, ఇటువంటి క్రేష్ట సమీప పిల్లలకు బాహ్యదాచా యొక్క ప్రియస్సుతులు మరియు నమస్తే.

వరదాత ద్వారా ఔషధించిన వరదానాలను వ్యాధి చేసుకునే ఏథి.....24-2-88

సర్వక్షులతో సంపన్మభవ! అనే వరదానాన్ని ఇచ్చేటటువంటి, అందోళన నుండి ముక్కులు చేసి ధ్యానము ఇప్పించే సద్గురు బాహ్యదాచా తన యొక్క పిల్లలతో అన్నారు:-

ఈరోజు బాహ్యదాచా తన యొక్క ఆత్మిక ధాత్రుకులైన పిల్లలను చూస్తున్నారు. ప్రతి ఒక బిడ్డ బాబా చెప్పింది వినాలని, బాబాని కలుసుకోవాలని మరియు వెనువెంట బాబా సమానంగా అవ్యాలని ధాత్రుకులుగా ఉన్నారు. వినటం ద్వారా జన్మజన్మాంతరాల దాహం తీరిపోతుంది. జ్ఞానామృతం దప్పికతో ఉన్న ఆత్మలను తృప్తి ఆత్మగా చేస్తుంది. వింటూ, వింటూ ఆత్మలు కూడా బాబా సమానంగా జ్ఞానస్వరూపంగా అయిపోతారు; జ్ఞాన మురళీ వింటూ, వింటూ స్వయం కూడా మురళీధరుని పిల్లలుగా అయిపోతారు. ఆత్మిక కలయిక జరుపుకుంటూ బాబా యొక్క స్నేహంలో లీనమైపోతారు. కలయిక జరుపుకుంటూ ఒక బాబా తప్ప మరెవ్వు లేదు అనే అనుభూతిలో లీనమైపోతారు. కలయిక జరుపుకుంటూ నిర్విష్టంగా, సదా బాబా యొక్క సాంగత్యమనే రంగులో ఎరువుగా అయిపోతారు. ఇలా స్నేహంలో ఇమిడిపోయి, లవలీనం అయిపోయినప్పుడు ఏ ఆశ ఉంటుంది? బాబా సమానంగా అవ్యాలనే ఆశ ఉంటుంది. బాబా యొక్క ప్రతి అడుగుపై అడుగు వేసేవారు అంటే సమానంగా అయ్యేవారు. బాబాకి సదా సర్వక్షిపాన్ స్వరూపం ఎలాగైతే ఉంటుందో అలగే పిల్లలు కూడా సదా మాస్టర్ సర్వక్షిపాన్ స్వరూపంగా అయిపోతున్నాయి. బాబా రచెత్తుస్సుచూపానువోస్సు